

תסריט פרסומת 2 - זירת פשע \ ליאור דויד

סצנה 1

<u>שומעים</u>	<u>רואים</u>
סלוקי, עדכון? כן, אדוני. ליוסי, זה שישנת לידו בטירונות ושכחת ממנו שנה לתוך השירות, יש יום הולדת היום. שקול לכתוב לו ברכה. דבר שני - יש לך מחר תור לשיננית. תביא את הכרטיס המגנטי שלך. מותר לך להביא עד מלווה אחד ו... סלוקי! סלוקי! הרצח! תעדכן אותי על הרצח! אה, כן. אישה, בשנות העשרים לחייה, בעלת חיבה מוגזמת לסלפיז. מסתבר שלך ולה היו ארבעה חברים משותפים, שאחד מהם... עזוב, לא משנה. מה נסגר?! שבועיים אני עוקבת אחרייך ועושה לך לייקים ולא פנית אליי בכלל! אז בוא נשים את הדברים על השולחן - אני חושבת שאתה ממש חמוד, ורציתי לבדוק - אתה פנוי? ברור שאתה פנוי! תביא חיבוק.	אדם בג'קט בלשים מגיע לזירת רצח. המולה, צ'קלקות. הוא מגיע לסרט הסימון המשטרתי ומציג את התג שלו, ומכניסים אותו פנימה. הוא מתקדם, ומגיע אליו בריצה קלה שוטר זוטר. הבלש: השוטר קורא מתוך פנקס: הבלש נראה מבולבל. הבלש: השוטר סלוקי: הבלש מתחיל להתרגז: הבלש עוזב אותו ופונה לכיוון אחר. הוא מגיע לזירת הרצח עצמה, שם הנרצחת מוטלת על המדרכה, קווי גיר וסימוני ראיות סביבה. הוא מטה את ראשה מצד לצד. ואז היא פוקחת עיניים ומסתכלת עליו. הבלש קופץ וצועק. היא אומרת: הבלש חיוור ומתנשף. היא מנסה לקום ושולחת את ידיה לעברו. הבלש לבן כסיד ובורח בצרחות.
נמאס לכם שמפריעים לכם באמצע הסיפור?	דניאל בתחבורה ציבורית, מסתכל על הטלפון שלו ברתיעה. <u>קריין:</u>

סצנה 2

<u>רואים</u>	<u>שומעים</u>
דניאל משתיק את הטלפון ומכניס אותו לתיק. הוא פותח ספר ומתחיל לקרוא.	עזבו את המכשירים ופשוט... קחו ספר!
לוגו.	אל תפריעו לי באמצע הסיפור! סטימצקי.